

jedi?« »Ravno to, ker nam nihče tega ne brani in ker nam je nastavljeno, nam kaže, če smo modri, da naj se ne dotaknemo nevarne reči«, odgovori ji starka. »Tega ne razumem«, pravi mladi slavček, skoči v nastavljeno tičnico, in se vjame.

Puhla modrost in sladkosnednost pripelje v nesrečo.

(F. Meineke.)

Vlovljeni kljunač in tičar.

Kljunač se vjame za nogo v nastavljeno zanko. Tičar pride k njemu in ga hoče zadaviti. Kljunač pa lepo prosi: »Pusti me, ljubi moj, naj letim na prosto; za dar ti hočem namesto sebe deset drugih tovaršev kljunačev v zanke privabiti«. Tičar pa pravi: »Ravno zato, ker si tako hudoben, da hočeš svoje tovarše v smert izdajati, zaslužiš, da te umorim. Zadavi ga.

Tudi v nesreči bodi pošten!

(A. G. Meissner.)

Koristne stvari.

Iz zgodovine o znajdbah.

(Dalje.)

4. Perva pota.

Tisuč in tisuč let je preteklo, preden so ljudje mislili na boljša pota in vredene ceste. Pri začetku so ljudje poznali le samo steze za peš; ko pa so sčasoma iznajdili vozove in so poznali moč in korist nekterih živali, so spremenili steze v kolo-vozna pota. Pa tudi ta so bila dolgo še prav za silo narejena. — Ko so se ustanovile države in se je zbudilo trgovstvo in poljedelstvo, so napravljale ceste posamne srenje, dežele in države. Že Egipčani so delali ceste z odtočniki (grabni) pri kraji; Sirčani so imeli na sredi zvišane in Greki so jih nasipali s kamenjem in peskom.

5. Vožnja.

Perva vožnja bila je na saneh po snegu in ledu in v gor-kih deželah po stermih bregovih in rebrih. Vpregali so naj pred pse in druge manjše živali, pozneje še le konja, osla, vola i. t. d. Za tim, so namesto sanincev naredili kolesa in tako perva kola.

(Dalje prih.)